

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه زیار

حبیب الله

۲۱ جنوری ۲۰۲۱

صلح ستمگران، تداوم ستم بر زحمتکشان

ستمگران ناتوئی در هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ دولت ثروتمندان، سرمایه داران، تاجران، فیودالان، قاچاقبران و جنگ سالاران را به وجود آوردند. امریکا، جناحی از این ستمگران را بیرون از دولت گذاشت تا جنگ کند و به تطبیق اهداف استعماری امریکا و ناتو کمک برساند.

نزدیک به بیست سال است که هر دو جناح خون می ریزد. خون زحمتکش، خون کارگر، خون دهقان، خون معلم، خون داکتر، خون نجار و دربور و خون هر کسی که تهیدست و فقیر است بی پروا ریخته می شود. در این بیست سال، فقر زیاد شده و دربردی و بدبختی زحمتکشان در اوج قرار دارد. ولی ثروتمندان جمهوری و امارتی هر دو ثروت افسانه‌ای پیدا کرده اند ضمن قدرت اقتصادی قدرت سیاسی را نیز در دست دارند.

اینک امریکا می خواهد نمایندگان هر دو جناح را ظاهراً آشتی بدهد. نمایندگان ثروتمندان جمهوری و امارتی در قطر هستند تا دولت را میان خود تقسیم کنند. دولت ثروتمندان چیزی نیست جز وسیله حاکمیت پولداران علیه زحمتکشان تهیدست و نادار. جامعه فعلی افغانستان دو طرف دارد. در یک طرف طبقات ثروتمند قرار دارد که حمایت مالی و نظامی ستمگران خارجی را با خود دارند و طرف دیگر مردم هستند، یعنی طبقات زحمتکش و فقیر که چوب سوخت جنگ فعلی هستند و یا هم قربانی روزانه جنایت و ستمگری ثروتمندان هستند، حال چه جمهوری باشد و یا هم امارتی برای مردم فرق نمی کند.

صلح ستمگران، ظاهراً آرامش نسبی برای مردم خواهد داشت. زیرا بیست سال انتحار و انفجار و بمباردمان مردم را به ستوه آورده است. با صلح احتمالی میان ستمگران ظاهراً انتحار و انفجار و بمباردمان کم خواهد شد ولی ستم نه تنها کاهش نمی یابد بلکه با استحکام پایه های قدرت ثروتمندان بیشتر و بیشتر شده می رود.

همین اکنون که به اصطلاح جمهوریت به زور امریکا حکم می راند، جز فقر و دربردی و کشتار برای زحمتکشان نه رفاه داده، نه عدالت و نه آسایش. رفاه و آسایش از ثروتمندان است و قتل و فقر و اعتیاد و ناداری از زحمتکشان. امارت طالبی هم به جز کشتار زحمتکشان و تراکم ثروت در دست ملاها و قوماندانان امارتی در روستاها به سود زحمتکشان کوچکترین قدمی برداشته نمی تواند. این امارت در روستاها از دهقانان عشر و زکات جمع آوری می کنند و جوانان فقیر و نادار را به جنگ روان می کنند تا برای منافع آنان کشته شوند.

هر دو جناح، داخل دولت و بیرون دولت تأمین کننده منافع ستمگران و ثروتمندان هستند. کنترل هر دو جناح در دست ستمگران امریکائی - ناتوئی است. جمهوریتهی ها یکبار دیگر نشان دادند که خون زحمتکشان برای شان بی ارزش است، زیرا ۵۰۰۰ امارتی را که خون زحمتکشان را در حملات ریختانده بودند، به دستور امریکا آزاد کردند تا چوکی ارگ را از دست ندهند. همین طور امارتی ها به دستور امریکا از طریق دولت ارتجاعی پاکستان به قطر اعزام شدند تا با ستمگران امریکائی - ناتوئی ظاهراً صلح کنند، با همان ستمگرانی که در جنگ علیه آنان هزاران زحمتکش را به قتل رساندند. حال نوبت چانه زدن میان دو جناح ثروت بر تصاحب بیشتر قدرت است. جمهوریتهی ها و امارتی ها در تلاشند تا سهم بیشتر ثروت را به نام جمهوریتهی و امارت به دست بیاورند. در این میان مردم، یعنی زحمتکشان تهیدست قربانی اند، قربانی جنگ و قربانی صلح. صلح میان ستمگران، هیچ گاه سبب رهائی زحمتکشان از فقر و دربدری و ستم شده نمی تواند. شاید، برای مدتی فشار ستم ناشی از انفجار و انتحار و بمباردمان را کم کند. اما آخر روز، این زحمتکشان هستند که بیش از پیش قربانی ستم ثروتمندان جمهوریتهی و امارتی می شوند.